

Redovisning av Resebidrag inom Teater

Sara Kander, scenograf

Resa till Teaterfestival Famfest 2013, Santiago, Chile

11-23 juli 2013

Pantomimteaterns föreställning **Charlies unge**, som jag arbetat med, var inbjudna att spela sex föreställningar på den internationella barnteaterfestivalen, Famfest, i Santiago den 11-23 juli 2013. Jag som scenograf och maskmakare tyckte det var värdefullt att kunna följa med och se hur föreställningen togs emot utomlands.

Den 11 Juli mötte jag upp regissören My Areskoug, på Arlanda kl fem på morgonen. Efter en lååång resa (28 timmar) via London och Miami, landade vi i ett frostnupet Santiago de Chile. På flygplatsen väntade vi in skådespelarna som kom med andra flyg.

Först hade vi några dagar "ledigt" innan det var dags för att kavla upp ärmarna och rigga upp våran föreställning. Vi väntade med spänning på scenografin, som kom som beräknat (...och allt var med! Puh!). En av skådespelarnas väska, med kostymen i, tog dock en egen liten vända till Lima i Peru några dagar, men hann som tur var komma i tid tills det var dags att spela.

Santiago är en stor stad med nära 6 miljoner invånare. Den ligger mitt i landet som i en gryta med de mäktiga snöbeklädda Anderna runt sig. I juli är det vinter i Chile och temperaturen låg på ca noll (nätterna) och upp till 15-17 grader (dagtid). På nätterna kunde det till och med krypa under noll, vilket märktes i den ouppvärmda lägenheten, brrrr.

Chile verkar vara det land i Sydamerika som har en av de stabilare ekonomierna. Fattigdom finns såklart även här, men infrastrukturen fungerar. Chile har dock en blodig historia bl.a. med de fasansfulla händelserna 1973 då Militärkuppen slog till och tusentals människor (däribland många studenter, vänstersympatisörer och kulturarbetare) torterades och mördades. Vi var runt och besökte historiska platser såsom Villa Grimaldi och Plaza de Memoria . Chiles historia är mörk men människorna är förvånansvärt hoppfulla och ser ljus på framtiden. Deras motto är " man ska inte älta, men man får inte glömma!"

Det var Teater Mori som arrangerade denna familjefestival (www.famfestchile.cl). För sex år sedan började man bjuda in internationella grupper till festivalen. I år var det förutom Pantomimteatern från Sverige, Teatro Golondrino från Frankrike, Cachiporras Artes Escénicas från Uruguay, Omar Álvarez Titeres från Argentina samt förstås många grupper från Chile. Totalt spelades 28 föreställningar mellan den 6-21 juli som festivalen pågick. Jag hade med mig filmutrustning och dokumenterade Pantomimteaterns vistelse och arbete under festivalen. Jag hjälpte till att bygga, riva och bära scenografin, samt filmade arbetet och intervjuade arrangörer, kulturutövare (regissörer och skådespelare) och publik. Fick även kontakt med andra fria teatergrupper, främst från Chile och hade många intressanta samtal och fick inblick i hur deras vardag ser ut. Många är helt oavlönade och får inga bidrag alls. Professionella grupper måste repetera kvällstid hemma hos varandra och har oerhört knappa resurser.

Det är mycket tuffa villkor och många klarar inte av att fortsätta för att de helt enkelt inte kan överleva på sitt konstnärliga arbete. Öronmärkta pengar till kulturupplevelser för barn i skolan existerar inte. Det är den välbärgade över- och medelklassens barn som får tillfälle

att se teater, medan barn i mindre bemedlade familjer aldrig satt sin fot i en teatersalong. Den kultur de får ta del av är den som spelas på gatorna.

Gatuteatern är i och för sig riklig och en vanlig ingrediens i stadens miljö med gycklare och jonglörer, små teaterföreställningar, musiker som spelar på gator och torg, till och med i vägkorsningar när bilarna stannar för rött ljus! Då springer jonglörerna ut i gatan och jonglerar för bilisterna, sen går de fram till förarna med sin hatt, innan ljuset slår om till grönt! På kvällen efter mörkrets inbrott jonglerar de ibland med eldfacklor.

Vår pjäs Charlies unge, blev väl mottagen under festivalen. Det var hög beläggning på de sex föreställningarna (ca 150 barn och vuxna per föreställning) och responsen var mycket god. Många teatergrupper använder sig nuförtiden av projektioner, men i Charlies unge används filmen delvis som skiftande miljöer och ren scenografi, men även med filmade skådespelare som interagerar med skådespelarna på scen. Ibland vandrar även skådespelarna på scen "in på filmdukarna". Detta hade inte många sett förut och de var djupt berörda av det (både till skratt och till tårar!).

Vi blev också inbjudna till den svenska Ambassadens residens där den svenska ambassadören Eva Zetterberg tog emot och bjöd på supé och berättade om Chile, lite historik, lite om landet det nutida politiska läget och dess kulturliv och samarbeten med Sverige mm. Det var ett mycket intressant möte (och mycket tjustigt). Både Eva Zetterberg och Jonas Montpaz (förste ambassadsekreterare) och flera andra från ambassaden var och tittade på vår föreställning och tyckte mycket om den.

Jag såg själv en hel del andra gruppers föreställningar som hade väldigt skiftande kvalitet tycker jag. Några engagerande pärlor fick vi ta del av, såsom den chilenska Música-Teatro Veletas föreställning om indianpojken "Hanuk". Med nio skådespelare/musiker på scen och fint gjorda dockor.

Gruppen från Uruguay spelade en black magic theatre "Circo" med mycket enkla medel som var fascinerande.

Vi var även och såg den Chilenska Nationalbaletten i en modern dansföreställning.

En av "de lediga" dagarna åkte vi till den gamla pirathamnstaden Valaparaíso vid havet.

Det var en mycket inspirerande utflykt för mig som scenograf, eftersom stora delar av staden är helt fyllda med muralmålningar och graffiti. Hela kvarter sprakar av färger och bilder och man går i smala gränder som fullständigt badar i konst/scenografi. Fantastiskt! Dit vill jag gärna återvända.

Denna resa har verkligen varit inspirerande och rolig och väldigt utvecklande för mig i mitt arbete.

Tack!

MVH

Sara Kander

sara.kander@comhem.se

Foto: Sara Kander

ERROR: stackunderflow
OFFENDING COMMAND: ~

STACK: